

Gutta cavat lapidem
Köznevelés

Ára: 370 Ft

www.koznev.hu

66. évfolyam 34–35. szám 2010. október 29.

**Könnyedén,
humorosan,
bölcesen**

után rendre visszatérnek eredeti lakhelyükre) mellett a Budapestről kitelepült tehetősebb, nyugalomra vágyó családok is szép számmal képviseltik magukat Erdőkertesben. A szegény és gazdagabb házak nem egyszer egymás szomszédságában vannak.

- Ezért is fektet különösen nagy gondot a polgármester, *dr. Pásztor László* a közösségépítésre, a falu kulturális életének kialakítására - mondja az igazgató úr.

Erdőkertes vezetése már évekkel ezelőtt felkészült a várható népességszám-növekedésre, új óvodát, az iskola régi épületéhez pedig ízléses új szárnyat építettek, így itt nem állt elő a sok budapesti agglomerációs településen tapasztalhatóhoz hasonló helyzet, tudniillik, hogy nincs elég hely az óvodában, általános iskolában.

Körbejárva az iskolát bekukkantunk a kis tornaterembe, ahol két, népviseletbe öltözött néptáncoktató tart éppen órát a kicsiknek, akik körbe-körbe járnak tánclepiésekben, és teli torokból éneklnek a magyar népdalokat. Nagy figyelmet fordítanak a helyi kultúra ápolására, ennek jegyében Galga-menti táncokat tanulnak a kisdíákok.

Az iskola profiljáról szólva az igazgató úr nem véletlenül említi első helyen az egészséges életmódot. „Ha egészséges a testünk, jól érezzük magunkat, ennyire egyszerű az egész. Minden osztálynak heti három testnevelés órát tartunk, emellett heti két alkalommal rendezzük meg az iskolai sportkupát, hol kézilabdában, hol atlétikában vagy fociban vetélkednek a gyerekek. A folyosón tanári felügyelettel két pingpongasztalt állítunk fel minden nap, a gyerekek tehát nem csak görnyedten ülnek a teremben.

Alsó és felső tagozaton egyaránt használnak digitális táblákat, *Bakos Istvánné* matematikaóráján mi is meggyőződhetünk róla,

hogy a gyerekek örömmel veszik birtokukba az infokommunikációs eszközöket.

A régi és az új épületet egy híd köti össze az első emeleten. Ahogy lenézünk a fedett, üvegezett építményről, szép, rendezett udvart látunk. Az igazgató úrtól megtudjuk, hogy a padokat és a játszótérrel is a szülőkkel közösen, társadalmi munkában építették fel.

A pedagógusok részt vesznek a falu rendezvényein, folyamatosan eljár-

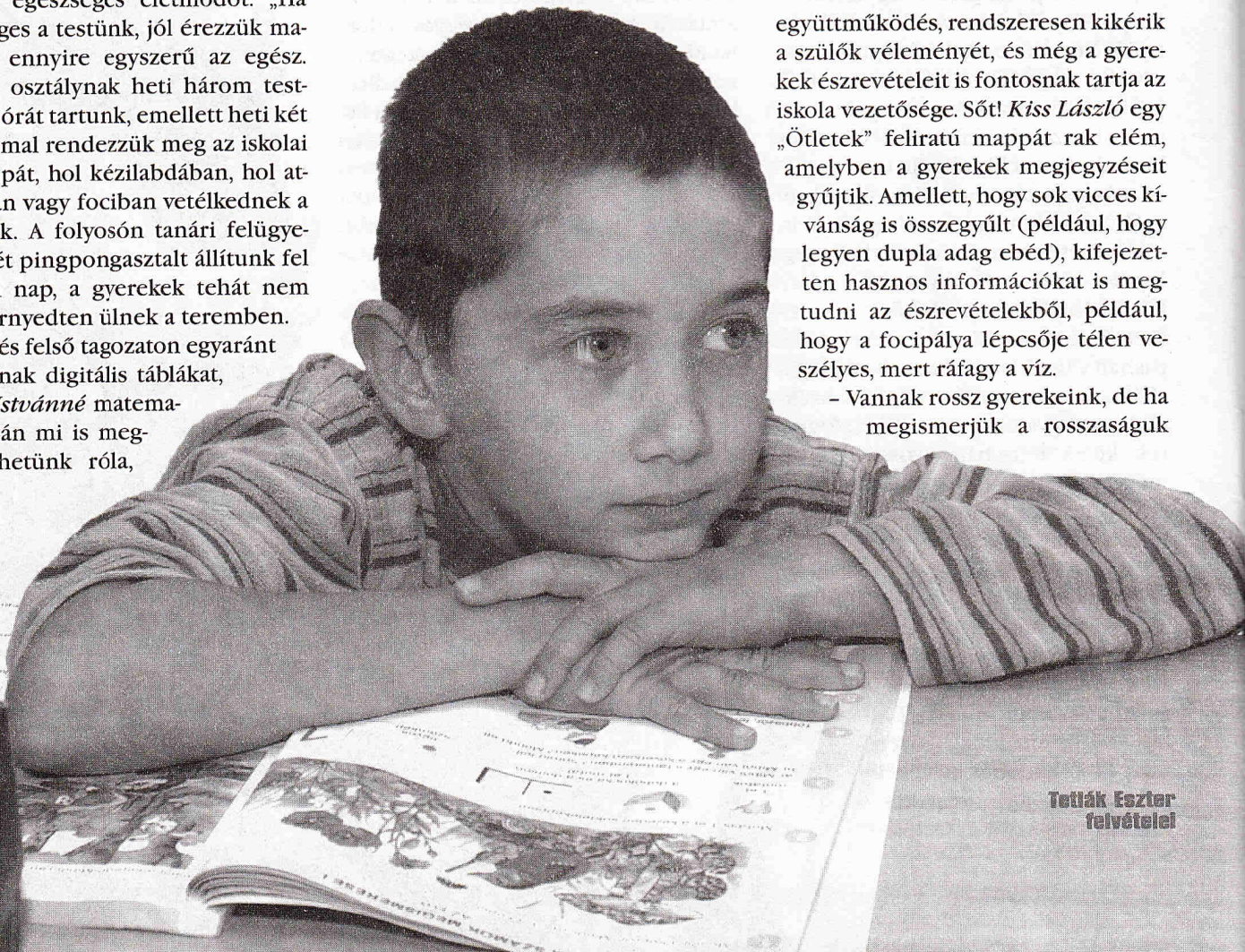
nak az óvodákba, ennek is köszönhető, hogy sikerült megfordítani az iskolából való elvándorlást, a tavalyihoz képest 50 százalékkal több gyereket vettek fel. A településen ugyan nincs még egy általános iskola, de a konkurencia nagy, sokan Gödöllőre, Budapestre vagy Veresegyházra viszik a gyerekeiket iskolába.

A rászoruló gyermekek szüleivel (egy kis csoportot leszámítva) jó az

együttműködés, rendszeresen kikérik a szülők véleményét, és még a gyerekek észrevételeit is fontosnak tartja az iskola vezetősége. Sőt! *Kiss László* egy „Ötletek” feliratú mappát rak elém, amelyben a gyerekek megjegyzéseit gyűjtik. Amellett, hogy sok vicces kívánság is összegyűlt (például, hogy legyen dupla adag ebéd), kifejezetten hasznos információkat is megtudni az észrevételekből, például, hogy a focipálya lépcsője télen veszélyes, mert ráfagy a víz.

- Vannak rossz gyerekeink, de ha megismerjük a rosszságuk

Kiss László
igazgató

okát, árnyaltabb képet kapunk. Az egyik fiú egy nap például azért volt fáradt és agresszív, mert az édesapja előző nap szabadult a börtönből, és a család reggelig mulatott. Sokuknak olyan elemi dolgokat is meg kell tanítani, mint a fogmosás, a normális vécéhasználat. Azt találtuk ki, hogy elvittük őket egy táborba, ahol mindent megtanítottunk nekik – folytatja az igazgató úr, amikor megérkezünk az SNI-s gyerekek tantermeihez. Velük jól felkészült, a megfelelő végzettséggel rendelkező tanárok foglalkoznak, emellett *lovasterápiát* is tartanak a számukra.

Amíg elérünk az igazgatói irodáig, további érdekességek derülnek ki az iskoláról. Megtudjuk például, hogy minden évben megszervezik a Neumann János tehetségkutató versenyt, hogy az énekkar karácsonykor koncertet ad az evangélikus templomban, hogy kézműves foglalkozást biztosítanak a gyerekeknek, akik egyébként mintegy 22 szakkörből választhatnak maguknak tanórán kívüli tevékenységet. Nemrég elnyerték az ökoiskola címet, minden tantárgyba beépítették a környezeti nevelést, a témában pedig pedagógiai továbbképzéseket szerveznek.

Az irodában Kiss László csillogó szemmel kezd mesélni talán a legfőbb

büszkeségéről, egy teljesen egyedülálló, a *tanulás tanítása* elnevezésű programról, amelynek lényege, hogy jó irányba fordítsa a gyerek gondolkodását.

- Legelőször is meg kell változtatni a hozzáállást, aztán a megfelelő eszközökkel és technikákkal át kell adni a tudást, el kell érni, hogy a gyerek a megfelelő időt fordítsa a tanulásra, és meg kell indítani a gyerek képzelőerejét, fantáziáját – magyarázza az igazgató úr a többlépcsős program vázlatát, amely valóban működik: az egyik hetedikes osztályban félévkor nyolcan álltak bu-

kásra, és miután a tanárok a fenti módszer szerint jártak el, év végére szinte mindenki javított az eredményein.

Ahogy a riport elején, úgy a végén is részesülünk egy érdekes meglepetésben. Kiss László rövid sétára invitál bennünket, az iskolától 100 méterre van a Roheim-kastély egyik szárnya. A lepusztult épület tökéletesen alkalmas *íjászkodásra!*

Kiss László és egy csapat lelkes gyerekek máris nekiállt az íjak felajzásához. Nem csak egy kiváltságos csoportról van szó, ugyanis az iskola minden tanulója hetente egyszer sorra kerül.

- Az íjászat tartást, koncentrációt ad, sőt, a gyerekeknek állandóan számolniuk is kell, és a versenyben ezt szívesen teszik – mondja lelkesen az igazgató úr.

Az íjászat nagyon jó hatással van még a rossz, vagy gyenge képességű gyerekekre is. Itt be kell tartani a szabályokat, meg kell tanulni a helyes technikát. Az egyik gyerekről a szakvélemény kimondta, hogy rossz a finom motorikus mozgása, itt viszont három lövésből két tizedest lőtt! A gyerekek sokszor estig itt vannak, de a szülők is örömmel jönnek lőni. Ennél jobb alkalmat keresve sem találhatnánk arra, hogy kötetlenül beszélgessünk velük! – meséli lelkesen az igazgató úr, mi pedig nem zavarjuk tovább, ugyanis a terembe valóban egyre több érdeklődő szülő, gyerek érkezik.

Bezdom Iván

